

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] en rimelig og retfærdig Afvikling kan iværksættes. Den fremragende Indsats, som danske Søfolk har præsteret til Gavn for den allierede og dermed for Danmarks Sag, en Indsats, der kostede mere end 10 pCt. af samtlige danske aktive søfarende Livet, gør det naturligt, at der fra Statens Side nu rækkes dem en hjælpende Haand, for at de kan faa deres Økonomi bragt paa Fode igen.

Dette er det foreliggende Lovforslags Formaal, som søges fyldestgjort paa den Maade, at man søger at gennemføre en økonomisk Udligning eller Ligestilling mellem de danske søfarende, der sejlede herhjemme inden for Afsærringen, og dem, der sejlede udenfor. Hovedsynspunktet er altsaa, at de søfarende, der blev afskaaret fra Danmark og kom til at lidé Afbræk i deres Fortjenstmuligheder, skal have en rimelig Kompensation for det økonomiske Tab, de derved har lidt, og denne Kompensation søges tilvejebragt gennem en saakaldt Afregning med Statskassen, hvorved der godskrives den enkelte Sømand det Beløb, han efter den 9. April 1940 vilde have tjent, saafremt hans Fart var foregaaet i det Skib, hvori han var om Bord paa denne Dag, medens han samtidig debiteres for det, han faktisk har indtjent under Sejladsen derude, og for de Ydelser, Staten og vedkommende Rederi har præsteret over for hans Familie herhjemme. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa Teknikken i dette Afregningssystem, men henvise til den udførlige Redegørelse, der er givet herom i Bemærkningerne til Lovforslaget. I øvrigt er der som Bilag til Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat af mig i sin Tid i det andet høje Ting, optrykt Eksempler paa forskellige Afregninger, hvorved søges anskueliggjort, hvorledes en Afregning vil komme til at tage sig ud i forskellige foreliggende Tilfælde. De i disse Bilag optagne Eksempler er konstruerede Eksempler og kan som Følge deraf ikke paa-regnes at give noget blot gennemsnitligt Billede af, hvilket Resultat der kan komme ud af disse Afregninger, men de skulde anskueliggøre, hvorledes selve Afregningen tænkes gennemført.

Idet jeg vedrørende Forstaaelsen heraf skal henholde mig til, hvad de optrykte Eksempler i sig selv viser, vil jeg gerne benytte Lejligheden til af de Forbedringer, som Lovforslaget undergik under Udvalgsbehandlingen i det høje Folketing, at fremhæve, at de høje Satser for Krigstillæg, der herhjemme først traadte i Kraft fra og med Sommeren 1942, nemlig 115 og 140 pCt., skal kunne godskrives de paagældende for hele Perioden,

altsaa med tilbagevirkende Kraft helt til den 9. April 1940. Det medfører, at Resultaterne bliver en hel Del gunstigere, som det ogsaa var tilsigtet. Saaledes vil en gift 3die Maskinmester, der i Bilaget til Lovforslaget var ansat til en Slutsaldo paa ÷ 7 655 Kr. ved fuld Beskæftigelse, nu faa en Saldo paa kun ÷ 3 976 Kr., altsaa en Forbedring paa 3 679 Kr. Paa samme Maade vil en Matros med fuld Beskæftigelse faa en Saldo paa kun ÷ 1 830 Kr., medens det oprindelige Forslag regnede med en Saldo paa ÷ 4 925 Kr., altsaa en Forbedring paa 3 095 Kr., hvilket atter vil sige, at Statslaanet 14 080 Kr. omtrent helt uden afskrevet.

Som en naturlig Fortsættelse af den Afregningsordning, jeg her har omtalt, er der i Lovforslagets andet Afsnit optaget en Række særlige Bestemmelser om økonomisk Hjælp og lignende Ydelser til de søfarende, der blev afskaaret fra Danmark den 9. April 1940, hvilke Bestemmelser ligeledes tilsigter at skaffe de paagældende søfarende en Slags økonomisk Kompensation, fordi de kom til at virke under mindre gunstige økonomiske Forhold, end de var vant til og havde forudsat ved deres Udmønstring til det danske Skib, som de var om Bord i den 9. April. Det drejer sig dels om at skadeløsholde de søfarende for det Tab, de maa antages at have lidt ved at faa mistede Effekter erstattet med Beløb, der er lavere end de Beløb, de vilde have oppebaaret efter gældende danske Bestemmelser, dels om at yde en Godtgørelse til saadanne søfarende, som i Tilslutning til deres Tjeneste om Bord har været fængslet eller interneret i Udlandet, og som ikke omfattes af Bestemmelserne i Afsnit III i Loven af 1. Oktober 1945 om Erstatning til Besættelsestidens Ofre, dels endelig om at afbøde Konsekvenserne af, at Skibsofficerer ikke har været i Stand til at opretholde deres danske Pensionsforsikring. For disse Forholds Vedkommende gælder det samme, som jeg allerede har sagt, at det efter alt, hvad der er passeret, maa synes rimeligt, at Statskassen træder hjælpende til for saa vidt muligt at faa de søfarendes Økonomi bragt paa Fode igen. Jeg skal ogsaa paa dette Omraade henvise til de Bemærkninger, der medfulgte Lovforslaget i Folketinget.

Det har ved Udarbejdelsen af Lovforslaget ikke været muligt at forudse alle de Tilfælde, der kan tænkes at komme til at foreligge, idet de søfarende har maattet virke under højst forskelligartede Forhold. Det er derfor sandsynligt, at der vil komme til at foreligge Tilfælde, hvor en Sømand ikke uden videre vil kunne indpasses i Lov-